

عنوان مقاله:

کیفر اخروی کودک مراقب در تجاوز به حقوق و اموال دیگران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 12، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

مصطفی همدانی - دانش آموخته خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

در تاریخ فقه شیعه، همواره این انگاره وجود داشته است که کودکان در هر حال دارای تکلیف نیستند و کیفر اخروی ندارند. این اندیشه غالب، مشتمل بر رهاورد آزادانگاری برای کودکان مراقب است که پیامدهای تربیتی و اجتماعی ناگواری دارد. رویکرد یادشده در سده اخیر توسط محقق نایینی به چالش کشیده شده است. ایشان بر این باور بودند که کودکان ممیز، در احکام عقل مستقل دارای کیفر اخروی هستند. این نظریه به دلیل معارضه با حدیث «رفع القلم» با اشکال همه متاخران همراه شده است، جز برخی از معاصران که تنها حکم به کیفر داشتن چنین کودکی کرده اند؛ بدون اینکه مشکل معارضه با حدیث یادشده را حل کنند. تحقیق حاضر با روش اسنادی کتابخانه ای و با تحلیل بینامتنی برای کشف اندیشه های پیشین و پسین از نظریه محقق نایینی، این نظریه را با یک تصحیح یعنی اختصاص به کیفر داشتن کودک در تخلف از مستقلات عقلیه ای که با امتنان بر غیر او منافی باشد، بازسازی و بازآفرینی کرده و اشکال افراد یادشده را با اثبات تضییق ذاتی حدیث مذکور به غیرمستقلات عقلیه پاسخ داده است.

کلمات کلیدی:

کودک مراقب، کیفر کودک مراقب، محقق نایینی، مستقلات عقلیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786995>

